

Младитѣ тѣя момиченца Добра и Грозданка тѣй имѣ са обикна за малко врѣмя разходката и веселитѣ сбираниѣ съ друшкитѣ имѣ, тѣй имѣ додража хубавото труфеніе, щото и за уроцитѣ си хванаха твърдѣ малко грыжя да иматѣ и твърдѣ малко гы мысляхъ. Захванахъ една изъ друга по да са труфятѣ и кичятѣ, по хубави дрѣхы да си правятѣ, по често на день да са чешятѣ и мѣятѣ, и друга работа немахъ освѣнѣ чясъ по чясъ да са облачатѣ, саблчатѣ и приблчатѣ. Учителитѣ колкото ако и да бѣхъ отъ добритѣ, които желаяхъ да гы отхранятѣ и изучятѣ хубавичко, както приличя на едни богати дѣщери, нѣ като глѣдахъ че тѣ захванахъ да истиватѣ отъ ученіето, още и като дѣщери на такъвъ голѣмецъ като нѣмахъ властъ да гы силятѣ, и тѣ захванахъ безъ сърдце да имѣ прѣдаватѣ, и на мѣсто да дохождатѣ на врѣмято си, тѣ захванахъ да дохождатѣ на недѣлята по веднажъ. Рѣдкото това дохождане на учителитѣ, много благодари Добра и Грозданка, още и кога учителитѣ имѣ проваждахъ извѣстіе да си приготвятѣ уроцитѣ, тѣи намираха хыляди причини. Еднажъ думаха че са приготвятѣ да посрѣщатѣ гостѣ за това нѣматѣ врѣме; другы пжтъ думахъ че имжтъ да празнуватѣ или майчинъ или бащинъ день и за това не са приготвени. И тѣй цѣли дни работата имѣ бѣше да се труфятѣ и кичятѣ, най сѣтнѣ като неможиха да търпятѣ туку да имѣ иджтъ учителитѣ и да